

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 18.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 1 December 1910.

Expedition: Kammakaregatan 6.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspris 20 öre pr petitrad.

30 Årg.

Giuseppe Martucci.

Vid senaste symfonikonserten gafs som nyhet för oss ett verk af en italiensk nutidsmästare, Giuseppe Martucci, dirigeradt af vår italienske kapellmästare Tullio Voghera. Det är sålunda Italien som representeras af två af våra bilder i detta nummer, och vi kunde säga alla tre, ty det tredje porträttet är af en i Italiens hufvudstad bosatt landsman, som i samma nummer har ordet om musikaliskt konstliff i densamma.

Då vi nu gå att lämna text till de italienska tonkonstnärernas bilder, må vi börja med biografiska notiser om den i vårt land föga kända komponisten, af hvars pianostycken några emellertid varit omnämnda i denna tidning.

Carl von Platen
(Se följande sida.)

Vi ha ock nämnt att han förra året under sommaren slutade sina dagar, saknad som en af sitt lands förnämsta dirigenter och tonsättare samt befordrare af värderik utländsk tonkonst därstädes.

Giuseppe Martucci föddes den 6 jan. 1856 i Capua, var vid konservatoriet i Neapel en af dess mest begåfvade lärjungar, och redan helt ung gaf han som pianist konserter i alla Italiens förnämsta städer. 1878 begaf han sig till utlandet och väckte i Paris, Berlin och andra hufvudstäder största uppmärksamhet, så att själfva Anton Rubinstein egnade honom lifligt bifall och förklarade honom vara en ära för Italien. Hans teknik var också glänsande och hans finhet i tolkningen af olika stilars verk berömmes mycket. Den som hört honom spela Bach eller Beethovens so-

Tullio Voghera

Giuseppe Martucci

nater, förgäter det aldrig, säges det. År 1879 blef han utnämnd till lärare vid konservatoriet i Neapel samt grundade där ett kammarmusik-sällskap och en orkester, hvars ledare han blef, till dess han 1888 kallades till konservatoriet i Bologna. Samma år gjorde han första försöket att uppföra »Tristan och Isolde» i Italien och försöket utföll glänsande, ehuru den tidens teaterpublik där var helt annat än van vid Wagners musik. Det var också Martucci som här flera gånger med godt utförande bragte fram Beethovens 9:de symfoni och för första gången uppförde Schumanns »Faust» i Italien. Han gjorde Bologna till en af sitt hemlands förnämsta musikstäder och ledde där utmärkta konserter i »Società del quartetto». Hans rykte grundade sig ej blott på hans stora talang som dirigent och pianist utan äfven på hans förmåga som tonsättare.

Sin bana som virtuos hade han emellertid slutat på grund af klen hälsa, dock gjorde han själf publiken bekant med ett af sina bästa verk, konsert för piano och orkester i B-moll. För sju år sedan flyttade han af hälsoskäl från Bologna åter till det soliga Neapel, där han gjorde till sin uppgift att framföra Wagners musikdramer, och verkade fortfarande som flitig komponist. Med sin blygsamhet ägnade han sig likväl mera åt att uppföra andras verk än sina egna.

Bland hans kompositioner må nämnas, utom den omtalade *Pianokonserten*, två *Symfonier* för stororkester, hvar af den i D-moll (1895) är mest bekant jämte andra orkestersaker; två *Trior*, en *Kvintett*, en *Violoncellsonat*, flera stycken för violin och för violoncell, *Variationer* för 2 pianon, omkring 100 *Pianostycken*, hvaribland ett »*Moto perpetuo*».

Efter hans död föranstaltades i Neapel d. 2 juli 1909 en minnesfest öfver honom, under ledning af den berömde dirigenten Arturo Toscanini, då endast verk af den afidne mästaren utfördes, nämligen hans symfoni i D-moll, den lyriska dikten *La Canzone dei ricordi* och tre stycken för orkester: *Nocturne*, *Novellette* och *Tarantella*. I Neapel har bildats en förening af musiker och musikvänner för utbredande af Martuccis verk, i tanke att hans musik har en framtid för sig.

Tullio Voghera,

Vid början af denna operasäsong, efter en af repetitionerna till de första föreställningarna, under den nye kapellmästarens, signor Vogheras ledning yttrade en af artisterna om honom: »Det var lif och eld i den mörka italienaren från hufvudet till fotabjället, och duktig pianist visade han sig också vara». Hans liflighet

och förmåga som dirigent ha vi nu flera gånger fått bevitna, och då vi ändtligen bekommit hans i England tagna porträtt, begagna vi tillfället att fästa vår uppmärksamhet på honom i ord och bild, hvartill en särskild anledning gifves, i det han nyss för första gången aufört en operakonsert, den senaste symfonikonserten, då vi funnit att han äfven som dirigent af en sådan besitter framstående egenskaper. Det passar bra, tycka vi, att i detta nummer ställa hans bild vid sidan af hans landsmans, hvars stora symfoniska verk han då dirigerade och hvars elev han är.

Tullio Voghera är född i Padova d. 4 maj 1879. Han studerade musik vid konservatoriet i Bologna och hade till lärare de berömda tonkonstnärerna Enrico Bossi och Giuseppe Martucci, särskildt utbildande sig till pianist, och konserterade som sådan tillsammans med den berömda violinisten Bronislaw Huberman. Han kom sedan till Metropolitan-operan i Newyork som dirigent vid sidan af Toscanini. I Rom var han under ett år dirigent vid Teatro nazionale. I Newyork verkade han äfven som privatlärare i pianospelning samt med inöfning af roller.

När Metropolitan-operans artisterdena sommar gästade Paris, tjänstgjorde han också där som dirigent, och då vår nya operastyrelse vände sig dit, sökande en sådan, blef signor Voghera tillfrågad, om han ville antaga platsen här såsom kapellmästare och kom så, efter att ha antagit densamma, hit till Stockholm.

Signor Voghera har äfven verkat som komponist, och bland hans kompositioner kunna nämnas en *Sonat* för violin och piano, en *Sonat* för violoncell och piano, *Fuga och koral* med orkester samt *Symfoniska dikter*.

En märklig praktbok: Autographes.

Recueil de ma collection

af

Carl von Platen.

En italiensk illustrerad tidning yttrar om denna bok jämte meddelande af dess utgifvares porträtt: »denna värdefulla publikation bör genom sin originalitet vinna största uppmärksamhet i hela den bildade världen», och det är gifvet att en sådan anseelig samling autografer af mer eller mindre ryktbara personer, förr eller ännu lefvande, förnämligast opera- och teaterkonstnärer, skall vara af stort intresse. Baron von Platen, sedan ett par år bosatt i Rom, har företagit vidsträckta resor under flera år och, såsom vi förut påpekat, utgifvit

sina intryck af opera-, konsert- och teaterföreställningar i ett par illustrerade verk »Från Östan och Vestan, hvarur ett utdrag i fransk öfversättning, »Esquisses musicales», för närvarande är under tryckning, samt under pseudonymen »Anteros» riktat Sv. Musiktidning med intressanta musikskeff under en följd af år.

Baron Carl von Platen är född 1863, son af registrator Ludvig von Platen i hans första äktenskap med en dotter till den märklige publicisten och industriidkaren Lars Joh. Hierta. Efter avslutade studier har han egnat sig åt estetisk och litterär verksamhet.

Den här ifrågavarande autografproduktionen är en frukt af mångårigt och flitigt samlande af originalskrift därtill på skilda orter, och material därtill fått genom personlig bekantskap med flera märkliga män och kvinnor, genom relationer till och tillmötesgående af personer, som kunnat lämna bidrag till samlingen. Den digra boken i oktav är 450 sidor till omfånget, registret upptager öfver 680 namnteckningar och boken illustreras af 40 fina helsides-porträtt på glanspapper; ett par ännu större, samt några porträtt i texten samt flera notfacsimiler; flera af porträtten äro signerade med tillegnan åt baron von Platen.

Boken är tillegnad den italienska änkedrottningen *Margherita di Savoia* »avec les plus profonds sentiments de respect et de dévotion». Drottning Margherita är, som bekant, känd som stor musik- och konstvän. Ett ganska märkligt porträtt är det af nuvarande påven *Pius X*, i sittande ställning vid ett bord med krucifix, och hans autograf »Al diletto figlio Barone de Platen» med hans »benedizione». Af högställda personligheters porträtt märkas ett sådant af *Ludvig II af Bayern* och sådanas autografer af engelska drottning *Alexandra*, prins *Carl af Västergötland*, *Luigi di Savoia* o. a. Härtill kan räknas ett par planscher: *Gustaf III* och hans bröder samt en riddardubbning af *Ludwig II*. Bland svenskars porträtt förekomma särdeles vackra sådana af *Carl Snoilsky*, *Victor Rydberg*, *Sven Hedin*, *Georg von Rosen*, *Jenny Lind* (som *Norma*), *Carl Stenborg*, *Ellen Hartman* (som *Puck* i »En midsommarnattsdröm»), *Mathilda Jungstedt* (som *Orfeus*), *Signe Rappe* (som *Salome*), *Sigrid Arnoldson* (i »*Manon*»), *Anders de Wahl* (i »*Lyckoper*»). Af *Egon Lundgren* förekommer reproduktion af en skiss, föreställande två barn i ett landskap. — Notfacsimiler förekomma af *Ivar Hallström*, *Tor Aulin*. Kompositörporträtt har man af *Verdi*, *Mascagni*, *Giordano*, *Arrigo Boito* (i sitt arbetsrum med notfacsimile), sådana af en mängd musikaliska och dramatiska konstnärer såsom *Ole Bull*, *Emma Calvé* (*Carmen*), *Erik Schmedes* (*Sigfrid*), *Salomea Krusceniski*

(Brünhilde), m. fl. italienska och franska operaartister, af *Adèle Ristori*, den 14-årige pianisten *Micio Horzowski*, den nära 80-årige *Antonio Cotogni*, berömd baritonist och konservatorieprofessor, den tyske skalden greve *Aug. von Platen-Hallermund* (1796—1835) etc. etc. Notfacsimiler förekomma för öfrigt af *Leoncavallo*, *Massenet*, *Mannuel Garzia* m. fl. Namnautograferna upptaga naturligtvis det mesta af samlingen. Sådana finnas till och med af några japaner, af författare sådana som *Zola*, *Kipling*, *Jokai*, *Björnstjerne-Björnson*, *Henrik Ibsen*; sångare och sångerskor såsom *Lilli Lehman*, *Adelina Patti*, *Capoul*, *Curuso*, *Chaliapin*, *Luisa Tétrazzini*, *Désirée Artôt de Padilla*, *Aino Ackté*, *d'Andrade*, *Anthes*, *Briesemeister* etc. Af svenskar, hvilkas namn förekomma till stort antal, kunna nämnas *Almlöf-arne*, *Arlberg*, *Oscar Arnoldson*, *Fredrikson*, *Hallén*, *Signe Hebbe*, *Joh. Elmlblad*, *Olof Björkegren*, *Conrad Behrens*, *Frans Hedberg*, *Joh. Jolin*, *Lars Joh. Hierta*, *Agnes Janson*, *Jeannette Jacobsson*, *Jul. Kronberg*, *C. F. Lundquist*, *C. Nordqvist*, *Aug. Söderman*, *O. U. Torslow*, *Arvid Odman*, n. v. operachefen *Hans von Stedingk* m. fl. m. fl. Flera autografer förekomma på samma blad, naturligt nog, då bokens uppställning är kalendarisk i likhet med ett födelsedagsalbum. — Boken är tillgänglig i bokhandeln till ett pris af 12 frcs, men är mera ett verk af en konstlärare än en bokspekulation.

* * *

Med särskild anledning af denna baron von Platens bok, och då dess utgifvare, i flera år, som sagdt, — äfven i detta nummer — lämnat musikkorrespondens till denna tidning, ha vi i detsamma intagit hans porträtt.

Musikpressen.

På Abr. Lundquists förlag har utkommit

för en röst med piano:

Beckman, Bror: *Sex Sånger*. Op. 18. Nr 1. Den långa dagen. Ord af J. L. Runeberg (e—fiss); 2. I solnedgången. Ord af G. Fröding (c—e); 3. Säf, säf, susa. Ord af Fröding (d—ess); 4. Elden som brinner. Ord af J. Roosval (d—e); 5. Hvor skulde jeg. Ord af Sophus Michaëlis (fiss—f); 6. Aftenstemning. Ord af Aksel Borge (f—ess). Pris 2 kr. — *Fyra visor*. Op. 19. Nr 1. Tre löften (e—e) och 2. Rosmarin (ess—ess), ord ur »Des Knaben Wunderhorn»; 3. En låt i tri toner (ess—f). Ord af Hj. Wallander; 4. Vallpigelåt (f—ass). Ord af G. E. Pris kr. 1,50.

Hallén, Andreas: *Legender och visor* af Oscar Levertin för bariton eller mezzosopran. Tillegn. Karl Valentin. Nr 1. Gudule (ess—e); 2. Monika (c—f); 3. Visa. »Öfver granarnas kronor» (d—g). Pr. 2 kr.

Wohlfart, Karl: *Två sånger*. 1. Kung Lif och drottning Död (b—g). Ord af O. Levertin; 2. Ringsjö-vår (ciss—a). Ord af Wilh. Ekelund. Pr. kr. 1,50. — *Sjöfararen vid milan* (a—e). Ord af G. Fröding. Pr. 1 kr.

Af Bror Beckmans »Sex sånger» äro tre komponerade 1895 och 1898 de öfriga likasom »visorna» i början af 1900 talet. De enklare visorna tilltala oss mest, men äfven »sångerna», något mer harmoniskt komplicerade, förtjäna att uppmärksammas. Nr 1 och 2 af »visorna» ha äfven den tyska texten. Halléns häfte prydes af hans och diktarens medaljongsporträtt. Dessa sånger äro af större omfång och vittna om Halléns gedigna kompositionssätt, med välljudande harmonik, utan sökta effekter. Wohlfarts sånger äro också rekommendabla. Till utförligare omnämnande af här anmällda sånger saknas oss nu utrymme.

Litteratur.

Tidning för Musik, Helsingfors, innehåller i 5:e häftet: Nyare musikvetenskaplig litteratur, af E. F—m; Ryska symfoniker. — Om Merikantos nya opera »Elinan surma» (med motiv.) — Gabriel Fauré. — Emmy Ackté 60 år, kritik m. m. jämte porträtt af O. Merikanto och Emmy Ackté

Höstsäsongen i Roma 1910.

J. Burgmeins »La secchia rapita». — Mario Costas »Capitán Fracása», etc.

Säsongen denna höst i Roma kännetecknas hufvudsakligen af att operetten dominerat, snart sagdt öfver hela linien af den italienska metropolens teatrar, allenast med undantag för »Adriano» och den numera utesluttade till dramatisk scen apterade »Argentina». Af de olika operett-truperna må närmast anföras »Città di Firenze» (staden Florens) i »Teatro Quirino», dit sedan månadens början den präktige komikern *Cesare Gravina* öfverflyttat sin verksamhet med sitt senast i den smakfullt restaurerade f. d. folkteatern »Manzoni» uppträdande sällskap, till hvars bästa förmågor höra den franska sångerskan *Lily Poupée* — jämväl en synnerligen charmant tolk af titelpartiet i Audrans

»La poupée» (Dockan) — och den helt unge, ej mindre röstbegåfvade än verkligt bildsköne barytonisten *Augusto Beuf*, äfven han af fransk extraktion. I främsta rummet åt operettens »musa» tyckes ock den å platsen för den af oss förut omtalade »Arena nazionale» i höst fullbordade »Teatro Apollo», belägen i furstliga Rospigliosi-palatset vid »via Nazionale» och inredd med en härstädes sällspord prakt, hafva helgat sin verksamhet.

Tvenne särdeles framstående »trupper» inom förevarande konstart, hvar af den ena, dirigerad af den väl f. n. mest strålande stjernan å det italienska operett-firmamentet, *Gea Garrisenda*, förut operaartist, just afslutat en framgångsrik sejour å »Nazionale», den andra, ett nybildadt sällskap, hufvudsakligen sammansatt af konstnärer från den lyriska och talscenen samt under högsta ledning af den såsom kostym- och dekorationstecknare väl öfverträfflige *Caramba*, samtidigt inledt en dylik å »Costanzi», hafva äran af att för första gången representerat ett par nya verk, som jemte Leoncavallos »Malbruk»* obestriddligt bilda en vändpunkt i Italiens hittills ganska lågt stående operett-produktion. Af dessa är *La secchia rapita* (Det bortröfvade ämbaret) af *Renato Simoni* och *J. Burgmein* — signatur för den såsom musiker hittills föga kände förläggareveteranen *Giulio Ricordi*** — en bearbetning af tionde och elfte sångerna i *Alessandro Tassoni*s berömda komiska epopé med samma namn, hvilket i sin skildring af de oupphörliga medeltida gränsstridigheterna mellan Modena och Bologna samt af det grefliga paret Cutagnas äktenskapliga snedsprång karrikerar hjältedikten, liksom Cervantes' »Don Quijote» utgör en satir af riddareromanen.

Af rollinnehafvarne i »La secchia rapita» å »Nazionale», må förutom *Gea Garrisenda*, en oemotståndligt fascinerande grefvinna di Cutagna, speciellt framhållas den illustre operabuffa-veteranen *Pietro Cesari*, som af Modenas podestà Potta kreerade en oförgätligt dräplig figur.

Så mycket större renommé, ja popularitet både i och utom Italien åtnjuter däremot redan den från *Théophile Gautiers* homonyma roman hemtade *Capitán Fracásas* kompositör *Mario Costa*, ej allenast på grund af sin musikpantomim »L'histoire d'un pierrot», utan äfven och icke minst tack vare sina orkestrala och lyriska kompositioner — soli och körer —, i hvilka han på ett så lyckligt sätt gifvit en sannt konstnärlig form åt den partenopeiska folkandan såväl från dess lefnadsglada som vemodfulla sida, sådan densamma tagit sig

* Se Sv. Musiktidn. n:o 4, 1910.

** Förtjänsten af den förträffliga insceneringen af hans komiska opera tillkommer äldste sonen *Tito*, jämväl verksam i den stora milanesiska musikfirman.

uttryck i de tjugande napolitanska folkvisorna. En del af hans sånger erhålla en alldeles specifik charm genom det för dem karaktäristiska ackompanjemanget af mandolininstrument. Sådana canzonens veritabla mästestycken som Caruli, Luna nova och Ritirata berättiga honom till en hedersplats vid sidan af hans något äldre landsman, romansens erkände mästare Paolo Tosti. Också lyckades han vid sina härstädes nyligen gifna tre konserter till den grad fascinera publiken, att denna ej gaf sig tillfreds, förrän den fått höra snart sagt hvarje nummer »da capo.»

Beträffande de bägge nyssnämnda sceniska noviteterna, som med sin utökt melodiösa, om ej vidare originella musik alltigenom äro af äkta italiensk karaktär, och hvilkas skapare följaktligen med fog kunna sägas framgångsrikt vinnlagt sig om att höja operetten till en noblare konsthöj, så må isynnerhet i fråga om »Fracassa» medgifvas, att det komiska elementet öfverhufvud fått träda i bakgrunden för det sentimentala. Så mycket mera lyckligt och därtill med verkligt öfverlägsen teknisk talang har dess komponist lyckats återgifva det i så väsentlig mån koloristiska draget i Gautiers välbekanta roman. Vi erinra härvidlag allenast om hjältinnans delikata canzon i gammaldags stil, den unge hertigen af Vallombrosas smäktande madrigal samt tredje aktens början med den charmanta gavotten och den förtjusande målningen af »le pays du Tendre» (Älskogslandet) à la melle de Scudéry. Redan anblicken af samma akts ytterst magnifika dekoration, föreställande förbemälda familjs slottspark med dess barockpalats i bakgrunden, har varit tillfyllest att vid hvarje representation framkalla applåder. Härtill kommer, att Caramba denna gång i fråga om dyrbart smakfulla och historiskt trogna dragter om möjligt öfverträffat sig själf. För öfrigt äro pjesens ambulerande skådespelare — befryndade med figurerna i »commedia dell'arte» — tecknade med ypperlig humor, rivaliserande med Mascagnis »Mischere.»

»Enattendant» Costanzi-teaterns först med mars 1911 begynnande stora »stagione», hvilken med hänsyn till nästa års festliga innebörd bjuder på en både i fråga om repertoar och konstnärer utomordentligt glänsande »cartellone» (prospekt), inleddes d. 20 oktober å »Adriano» en populär operasång med Puccinis »Bohème», tolkad af så utmärkta artister som *Adelie d'Albert-Mimi* och *Domenico Viglione Borghese-Marcel*, efterföljd af *Ponchiellis* »Giocóna», *Verdis* »Don Carlos» och andra italienska musikdramer.

* * *

Ehuru kortare än hittills: 6 november—20 febr., lofvar »Augustéo»-

orkesterkonserternas nya »spelår» bekräftande ej mindre dirigenter än öfriga medverkande att blifva fullt värdigt sina föregångare. De båda första anfördes af *Leopoldo Mugnone*. Vid invigningskonserten presterades uteslutande italienska tonskapelser, förutom Rossinis »Semiramide»-uvertyr, företrädesvis af den napolitanska skolan, Martucci, van Westerhout och Serrao-mästrens egen konservatorieprofessor, vid den andra Beethovens femte symfoni och af Wagner »Tannhäuser»-uverturen, Siegfrieds sorgmarsch samt Brühildes stora slutscen i »Götterdämmerung.»

Förtjänta af uppmärksamhet äro jämväl internationella kammarmusikskapets härstädes sedan hösten 1908 pågående konserter, under ledning af den framstående preussiske musikologen, dr *Friedrich Spiro* samt vid sidan af andra remarkabla artister med densammes hustru *Assia* i förnämsta violinstämman. Första konserten i går med uteslutande klassiskt-italienskt program upptog bland annat en trio af Pergolesi, en »concert» för tre violiner af Vivaldi och en kvartett för stråkinstrument af Bazzini, barytonsoli af Carissimi, Durante och Verdi, af den sistnämnde ett par jämförelsevis mindre betydande romanser från hans tidigaste period.

10 nov. 1910.

Anteros.

Musikbref från Edinburgh.

Lördagen den 29 oktober spelades den första af The Classical Concerts i The Music Hall. Det var en Matiné och hela den stora konsertsalongen var fylld till sista plats af en distinguerad musikpublik.

Den världsberömda violinisten Jan Kubelik och den unge, nu redan berömda pianisten Wilhelm Backhaus (från Leipzig), öppnade koncerten med Beethovens Kreutzer-sonat. Hr Backhaus spelade hela den långa fordrande sonaten utantill. Men den unge pianisten är också en artist med Guds nåde. Det är nog inte ofta man får höra ett sådant innerligt samspel tillika med en sådan artistisk själfständighet. Men naturligtvis kan det endast vara en framstående pianist som får spela Kreutzer-sonaten med en sådan violist som Jan Kubelik.

Herr Kubelik spelade äfven Tartinis »Il Trillo del Diavolo» och som en »encore» (extranummer) gaf han Dvorak's fina, melodiska »Humoresk» som påminner om dessa skotska sånger, som äro de vackraste i världen med sin nationella form och sin lyriska stämning. Vidare spelade han Sarasates »Spanska dans» och Hubays »Ungerska Rhapsodi.

Hr Backhaus uppträdde med ett par

intressanta saker af Debussy: »Homage à Rameau» (»Images») och »Jardin sous la pluie» (»Estampes») samt dessutom en encore af samma kompositör. Vidare spelade han flere af Chopins étuder samt ett par valser af Chopin.

Jag tror inte att herr Backhaus har varit i Stockholm, men han är en connaissance à faire och skulle nog blifva mottagen med stor entusiasm af Stockholms musikpublik.

En fransysk sångerska melle Alice Verlet glänste i den stora Arian (»Ah! fors'è lui») ur »La Traviata». Hennes sångsätt är bel canto och hennes koloratur var gedigen och konstnärlig. Hon sjöng äfven »Plus de tourments» ur Massenets »Le Cid» och »Le filles de Cadiz» af Delibes samt en encore: Valsen ur »Romeo och Julia». Men hvarför skall en sångerska alltid komma in på estraden med ett notblad i handen som kanske inte innehåller en enda not af det hon sjunger utantill.

Koncertflygeln var en »Chappell», med klangrik ton och smidig klaviatur.

Ackompanjementet till de olika fiolsakerna och sångerna sköttes af en herr Schwab, pietetsfullt och elegant.

Programhäftet innehöll blad med fina porträtt af solisterna och biografisk text.

Den andra af The Classical Concerts gafs lördagen den 12 november; som matiné äfven denna gång och den stora konsertsalongen var fylld från golf till tak. Dessa Classical Concerts äro 7 Abonnementskonserter, hvilka gifvas hvarje höst i Storbritanniens större städer. Som artisternas gage är särdeles stort, måste impressarierna förvissa sig om fullt bus, innan de kunna föra sina artister så högt upp som till Skottland. Men musikintresset blir mycket lifligt genom dessa anordningar, och abonnemangsprisen äro betydligt lägre än de gängse biljettprisen.

Åhörarna sitta emellertid alldeles för nära inpå de uppträdande och mången gång då det är ruskigt väder och publiken kommer in i sina ytterplagg, kan atmosfären blifva tung och fuktig. Här finnes nämligen inga kapprum, utan på matinéer sitter man klädd i hatt och kappa och på kvällskonserterna kommer man in i sällskapsdräkt (evening dress) och teaterkappa. The Music Hall är en väldig konsertsalong med utmärkt akustik och rymmer en mycket stor publik, omkring 1,500 personer. Hallen blef utdömd för ungefär tjugu år sedan och uppgångarna till stora läktaren, The Gallery, äro så tränga, att två personer knappast kunna gå om hvarandra.

Man har en beklämd känsla att, i händelse eld skulle utbryta, man vore urständssatt att rädda sig. Men så kommer dessa fulländade artister in på estraden och då glömmar man sin oro i lyssnandet till musikens härliga toner, och hjärta och sinne vaggas till ro.

Solisterna vid denna konsert voro: Eugène Ysaye och Raoul Pugno. Första numret utgjordes af Mozarts-sonat i D-dur för violin och piano. Samspellet var naturligtvis höjdt öfver all kritik. Slutnumret var Beethovens härliga Sonat i C-moll, op. 30 n:r 2, konstnärligt utförd af de båda virtuoserna.

Deremellan spelade monsieur Ysaye: Aria af Händel, Albumblatt af Wagner-Wilhelmj samt Introduction och Rondo Capriccioso af Saint-Saëns. Eugène Ysaye bedårar med sitt utökta violinspel och han var nog artig att som encore gifva Vieuxtemps' vackra Sonat och Polonaise. Hela publiken rycktes med, och det var formliga ovationer då han slutade.

Raoul Pugno spelade: Ballade af Chopin (G-moll op. 23.) »Au Soir», op. 12 n:r 1 af Schumann samt »La Chasse» ur Mendelssohns *Lieder ohne Worte*.

Det sistnämnda numret spelade han särskildt alldeles briljant och formfulländadt. Balladen har Carreno spelat, och så som hon spelar den, det gör nog ingen efter. Schumanns fina, elegiska »Le Soir» kunde hafva spelats med mera tonklang. Som encore gafs en Rondo af Weber, spelad vivacissimo. Monsieur Pugno hör numera till artist-veteranerna, och det var ett genialiskt arbete han exekverade på pianot, så mycket duktigare, som han till sina lagrar lagt en anseelig *embonpoint*.

Konsertflygeln var en Pleyel med fin, ehuru något svag tonklang.

E. S.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. teatern.

- Nov. 19. Wagner: *Tannhäuser*. (Tannhäuser: hr Franz Costa, gäst.)
 20, 27. Gounod: *Faust*.
 22. *Nordisk balladkonsert* med hr John Forsell och K. hofkapellet som medverkande. Dirigenter: Armas Järnefelt, Hugo Alfvén.
 23. Wagner: *Valkyrian*. (Sigmund: hr Fr. Costa, gäst; Brynhilde, Sieglinde, Fricka: fruor Claussen, Lykseth, Järnefelt; Wotan, Hunding: hrr Wallgren, Svedelius; Valkyrior: Gerhilde, Ortlinde, Waltraute, Schwertleite: frkn. Osborn Lindegrén, fruor Bartels, Jahnke; Helmvige, Siegrune, Grimgerde, Rossweise: frk. Larsén, fru Högberg, frk. Linnander, fru Järnefelt.)
 24, 30. Gounod: *Romeo och Julia*. (30. Julia: frk. Linnander.)
 26. 2:a *Symfonikonsertern*. 1) G. Martucci: Symfoni, D-moll; 2) Claude Debussy: »La damoiselle elue». Poème lyrique efter D. G. Rosetti för soli (fru Hesse-Lilienberg), damkör och orkester; 3) N. Rimsky-Korsakow: *Capriccio Espagnol*. Dirigent: Tullio Voghera.

Oscarsteatern.

- Nov. 18—30. Franz Lehár: *Zigenarkärlek*.
 20, 27. R. Planquette: *Corneilles klockor*.

Musikal. akademien.

- Nov. 29. Musikföreningens 1:a abonnemangskonsert. Solister: fruor D. Möller, J. Claussen, hrr N. Fahlman, C. Lejdström. Biträdande orkester: K. hofkapellet; Dirigent: prof. Franz Neruda.
 1) Rob. Schumann: Scener ur Goethes »Faust» för soli, kör och orkester; 2) Wilh. Stenhammar: »Snöfrid», dikt af Victor Rydberg, för soli, kör och orkester.

Den tyska tenor-gästen Franz Costas andra roll, som Sigmund i »Valkyrian», var mera lyckad än hans Tannhäuser, visande honom till sin fördel beträffande god och kraftig stämma och mera behärskad spel. Lyrisk »schmelz» utvecklade han dock ej i »Vårsången», bästa tillfället därtill i operan. Detta var hans sista uppträdande. Af de nya rollinnehafvarne utförde fru Claussen Brynhilde med stor både vokal och dramatisk talang; fru Järnefelt var en ypperlig Fricka och fru Lykseth utförde Sieglindes parti behagligt. Operan tål vid strykningar — rätt till sådana har Wagner själf tillåtit i sina musikdramer — ty en föreställning som räcker från kl. 7 till 1½12 är alltför tröttande. — Till den »nordiska ballad-konserten» med hr Forsell var naturligtvis teatern utsäld i förköp. Efter Södermans vackra uvertyr till »Orleanska jungfrun» upptog sångprogrammet Vilh. Stenhammar: Bardens ballad ur »Tirfing»; sänger af Grieg: »Henrik Wergeland», »En svane», Armas Järnefelt: *Sunnuntaina* (Söndagsmorgon); J. Sibelius: *Des Fährmanns Bräute* (ballad); T. Rangström: Ballad; E. Sjögren: »Alt vander maanen», Tor Aulin: *Der Lenz ist gekommen*; A. Hallén: Ballad ur »Gustaf Vasas saga», — alla dessa anförda af hr Järnefelt — och till sist Hugo Alfvéns »Klockorna», dirigerad af honom själf. Detta pikant instrumenterade och deklamatoriskt uttrycksfulla verk gafs, som vi tro, senast, på K. teatern 1903, äfven då med hr Forsell i sångpartiet. Rangströms och Halléns ballader bisserades, och hr Forsells mäktiga föredrag, äfven såsom i »En svane» visande förmåga af »bel canto», framkallade rikaste bifall och många framropningar, som äfven kom dirigentera till del. Andra symfonikonsertern inleddes med Martuccis här ej förr hörda D-moll-symfoni, ett intressant verk, röjande tyska förebilder, och som särskildt i mellansatserna, Adagio och Allegretto, bjöd på intagande och spirituell musik. Debussys sångverk »Damoiselle elue» — en ungmö som vid himlens port väntar sin älskling, och som närmare skildrar sin recitation och kör — hade i fru Hesse-Lilienberg en utmärkt solist, Äfven körsången klingade vacker. Stycket börjar med långt förspel och orkestern är i allmänhet diskret och

välljudande. Det är för öfrigt deklamatoriskt, utan mera framstående melodiska pointer. Debussy (f. 1862) erhöll 1884 romarpriset för en kantat, »Den förlorade sonen», och från Rom hemsände han sin »Damoiselle elue», som af Parisakademien tillbakavisades såsom alltför modern. Texten på franska och svenska medföljde nu programmet. Konsertens slutnummer, Rimsky-Korsakows spansk färglagda och fängslande »Capriccio Espagnol», gafs här för tre år sedan på en Kgl. teaterns symfonikonsert. Signor Voghera ledde konserten med liflighet och säkerhet, samt erhöll därför af publiken rikt bifall, som han ock delade med sig åt orkestern, hvilken han gaf tecken att mottaga det genom att resa sig. — Om Musikföreningens konsert få vi i nästa nummer yttra oss.

Konsertrevy. Af konserter för kammarmusik inträffade säsongens första den 31 oktober med Märtha Ohlsons, Axel Runnquist, Carl Lindhens 1:a kammarmusikafton. Den inleddes med en intressant Sonat, B-moll op. 8 för violoncell och piano af den bekante pianovirtuosen och komponisten Ernst von Dohnányi, hvarpå följde Beethovens violinsonat op. 30 n:r 3, G-dur, med den om »perpetuum mobile», erinrade sista satsen. Till slut gafs Brahms' Pianotrio, op. 87 C-dur. Konsertgifvarne äro från sina förra triosoaréer kända för sitt utmärkta samspel, hvilket äfven nu vann erkännande af publiken genom dess lifliga bifall. Bedröfligt nog, såsom en skam för vår musikpublik här i hufvudstaden, var att vid detta tillfälle Vetenskapsakademiens hörsal var långt ifrån fullsatt, då så värdefull musik af sådana artister bjöds. Finns det verkligen icke här ett så stort antal personer med musikalisk bildning och smak, att denna lilla lokal kan för en abonnemangs-serie af sådana soaréer bli fullsatt? Det ser så ut år från år när betydande artister bjuda på kammarmusikens ädla njutning.

För »de gamles dag» hade Svenska musikerförbundet välvilligt föranstaltat en musikmatiné i Gustaf Adolfs-kyrkan under medverkan af en 60-mans orkester under hofkapellm. Järnefelts ledning och sångerskan fru Dagmar Möller. Det värdefulla programmet inleddes med Mozarts präktiga »Jupiter»-symfoni, hvarpå följde Borodins bekanta, karaktäristiska »Steppenskiss». Fru Möller sjöng vid god disposition Griegs »Vaaren» och Sjögrens »Alt vander maanen» och konserten avslutades med Webers härliga uvertyr till »Friskytten». Kyrkan var fylld af åhörare och fast applåder undanbedts, uteblefvo ej bifallsyttringar, hvilka ej äro så tadelvärda, när vederbörande för tillfället låta »det heliga rummet» tjänstgöra som konsertsal och taga betalt därför.

En annan »fromhetslokal» med bibelspråk på väggen är K. F. U. K-sa

len, hvilken Konserthörelsen helgat åt sina konserter denna säsong. Det är beklagligt att detta sällskap, som under några år så förtjänstfullt verkat för framförandet af stora, och många här nya, orkesterverk, ej kan, af ekonomiska skäl, fortsätta sina stora konserter i Musikaliska akademien. De fyllde ett verkligt behof. Emellertid få vi vara tacksamma för att verksamheten fortsättes i mindre skala, äfven tillgodoseende vårt behof af kammarmusik. Aulin-kvartetten lät under förra säsongen endast höra sig för en privat krets på Intimateatern. Nu är den vunnit för kammarmusiksoaréer af Konserthörelsen, hvars konserter förut, som bekant, leddes af hr Aulin, hvilken om den samma nästan kunde säga »l'été c'est moi». Han är nu bosatt i Göteborg, som med sitt konserthus och dess orkester tagit loven af hufvudstaden. Hans kvartett har i altstämman vunnit en god ackvisition i hr Sven Blomqvist; hr Molander och Claesson medverka fortfarande. Den kammarmusiksoaré som nu, d. 10 nov., började Konserthörelsens nya säsong, inleddes med en stråkkvartett af Ludvig Norman, en gård åt minnet af denne vår musikaliska storman, som för 25 år sedan gick ur tiden. Hans första stråkkvartett, i E dur, som nu utfördes, är särdeles i det melodiska andantet och det kvicka mollfärgade Scherzot mycket fängslande. Programmens andra nummer var en nyhet, stråkkvartett nr 4, A-moll, af Wilh. Stenhammar. Första satsen i densamma är föga underhållande, bättre är adagiot med många vackra pointer och det rätt originella scherzot. Finalen består af något långt utdragna variationer öfver en bekant folkvisa i mollton. Till slut fick man höra en förut ej uppförd pianotrio af Frans Berwald, med herr Stenhammar vid flygeln. Trion lär, till de båda första satserna, vara en omarbetning af ett tidigare tillfällighetsverk, en trio, som finnes i Musikaliska akademiens bibliotek såsom manuskript. Berwalds geni förnekar sig ej heller i denna spirituella komposition, hvars adagio är melodiskt intagande och hvars »Finale quasi presto» blixtrar af humoristiska idéer. Såväl detta nummer som de föregående utfördes mästertligt, framkallande lifligaste bifall och många inropningar af de medverkande.

Löjtnant Henrik Bolin, som i ett par år studerat sång i Tyskland och där konserterat med fördelaktigt omnämnande, gaf här sin första konsert i Vetenskapsakademien d. 7 nov. Hans sångprogram upptog af Schubert: An den Mond, Der Leiermann, An die Leyer, An Schwager Kronos; af Brahms: Auf dem Kirchhofe, Ruhe Süßliebchen, Ständchen, Versunken; af Rich. Strauss: Traum durch die Dämmerung, »Ich trage meine Minne», Schlagende Herzen, Heimliche Aufforderung. Sån-

garens baryton är behaglig nog, men föredraget störes af begäret att åstadkomma ett subilt pianissimo med en och annan forteansats, och blir därigenom otydligt och ojämt. Han biträdades af den unge begåfvade violinisten Fritz Ahlberg, som med aftnens ackompaniator dir. P. Wretblad utförde Sonat, A-dur, af Händel och Scène de la Czárdas af Hubay. Bifallsytttringar saknades naturligtvis icke.

En annan, mera bekant barytonsångare med kraftigare stämma konserterade dagen därpå i Musikaliska akademien, nämligen hr John Husberg, hvilken, som bekant, debuterat på operan och ofta under sista åren medverkat på konserter. Hr Husberg sjunger vackert och vårdadt med större framgång i den lyriska än humoristiska genren. Han sjöng under aftnen af Sjögren: Den afundsvärde, Suckarne, Hvil over Verden du dybe Fred, Falks sång; af Stenhammar: Adagio, Min stamfar hade en stor pokal; af H. Alfvén: Se allena har jag vandrat; Rich. Andersson: Karl V:s sång i likkisten; K. Valentin: Skogen soffer, Jag längtar (båda i manuskript); T. Rangström: Stjärnöga; Ad. Wiklund: Abschied, Jeg synes at Verden skinner. Fru Kirstin Sundbaum-Strömberg ackompanjerade och utförde solo Ballad och Marin af Lenart Lundberg, allt berömvärdt. Den rätt talrika publiken ägnade sångerna, sångaren och pianisten varmt bifall.

Den tyske pianisten Severin Eisenberger, hvars porträtt vi meddelade i näst föregående numret med anledning af hans första konserterande här, är — hvilket ej jämte porträttet kunde, i brist på biografiska uppgifter, relateras — född i Krakau 1881; gaf redan vid 9 års ålder sin första konsert, studerade under flera år för prof. H. Ehrlich i Berlin och sedan för den berömda pianopedagogen prof. Th. Leschetitzky i Wien och har sedan konserterat i Österrike och Tyskland. Eisenberger är anställd som förste lärare vid Scharwenka-institutet i Berlin. Hans konserter här i Musikaliska akademien ägde rum d. 14 och 18 november. Programmet upptog på den första af W. Friedemann Bach: Concert, D-moll (för piano arr. af Aug. Stradal); Schumann: Kreisleriana, (8 fantasier); Brahms: Sonat, F-moll, op. 5; Alex. Scriabine: Nocturne (för venstra handen); Mendelssohn-Liszt: Hochzeitsmarsch und Elfenreigen ur »En midsommarnattsdröm». Andra konserten var en Chopin-afton med följande nummer: Etudes (Ass-dur, F-dur, E-moll, op. 25, E-dur, op. 10); Préludes (Fiss-dur, G-dur, F-dur, C-moll); Nocturne, Fiss-dur; Barcarolle, Ballader (F-moll, Ass-dur); Sonate, B-moll; Mazurkas (A-moll, Fiss-moll); Grande Valse brillante, Ass-dur; Scherzo, B-moll. De många inropningarna efter denna konsert renderade ännu några Chopin-nummer. Eisenberger visade sig in-

neha pianovirtuosens vanliga tekniska förmåga och kunna smeka örat med mjukt anslag på samma gång som styrka i detsamma ej saknades. Några ovanligare egenskaper af genial uppfattning och klarhet i spelet fann man på det hela icke i hans spel. Första kvällen spelade han ock på en i diskanten skarp och mindre väl stämd Ibach-flygel. På sista konserten hade han från Ludv. Ohlsons pianomagasinet här fått till sin disposition ett utmärkt Blüthnerinstrument. Den ej vidare talrika publiken yttrade sig med rikligt bifall och begär efter extranummer på båda konserterna.

Den norska vis-sångerskan Elsa Dybwad, som första gången nu lät höra sig här, hade ett program med goda namn och sjöng med god röst och lifligt, af betecknande gester åtföljdt föredrag, sina till största delen humoristiska sånger under lifligt bifall af den tydliga roade publiken. Programmet upptog af Grieg »Blåbærli»; Gaston Borch: Vuggevis; Ag. Backer-Gröndahl: Blåveis, Efter en sommarfugl, Skjærer. Håvar Hedde och Byssan lu; af Elling: Eg veit et liti Gjente; W. Stenhammar: Aftenstemning; Marg. Munthe: Kaja och Maja; Carol. Schytte Jensen: Ventende på far; J. Haarklou: Haukeligauken; Sinding: Fattigmanströst, Per Winge: Pigetanker; Paul Marinier: God aften Måne och till sist Skratvisan ur »Geishan», som var minst lyckad genom litet för mycket varietéartadt föredrag. I fröken Lilly Aagot Corneliusen, hade hon en god och påpasslig ackompanjator.

Fröken Astrid Berwald, som bekant sondotter till Franz Berwald, har förut gjort sig känd här som lofvande pianist, och efter studier i utlandet för den utmärkte pianisten Dohnanyi, framträdde hon nu såsom en hardt när fullmogen artist med tekniskt säkert och smakfullt utförande af mycket fordrande saker, såsom man finner af följande program: Brahms: Variationer och fuga öfver ett tema af Händel; Fr. Schubert: Op. 78 G-dur (Fantasi, Andante, den bekanta vackra menuetten och Allegretto); Schumann: Papillon och Chopins Andante spianato et Polonaise brillante. Fru Morales biträdde, ackompanjerad af konsertgifverskan, med vackert sjungna tre sånger af Brahms, två af Hugo Wolf och »Ein Liebesliedchen» af B. Sekles. Fröken Berwald vann mycket varmt bifall af den talrika publiken, hvaribland syntes hennes lärare Rich. Andersson och flera medlemmar af Musikaliska akademien, hos hvilken hon sökt stipendium för vidare utvecklande af sin framstående talang i utlandet. Fru Morales blef ej heller lottlös i fråga om bifall.

Bellmanskörens och K. F. U. M:s körkonserter hade ej beretts oss tillfälle att bevista.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Claude Terrasses komiska 5 akts-opera »Télémaques friarefärd» är för närvarande under inöfning. »Pajazzo», som skall återupptagas, kommer att gifvas tillsammans med Rich. Hennebergs balett »Undina».

Musikaliska akademien höll den 24 nov. ordinarie månadssammankomst, hvarvid beslöts aflåta en lyckönskan till ryska musiksällskapet i Moskva, som inbjudit akademien att låta representera sig vid sällskapets 50 års-jubileum. Till akademiens bibliotek hade gåfvor öfverlämnats från fröken C. Carlström, tonsättarna J. A. Hägg, O. Morales, direktör A. Malm, hr A. Edberg, tonsättare F. Hertzmanns sterbhus och aktiebolaget Svenska musikförlaget i Malmö.

Musikaliska akademien har i oktober till förnyad behandling upptagit frågan om upprättandet af några statsunderstödda konsertorkestrar i vårt land. I en skrivelse hemställer akademien, att k. m:t till 1911 års riksdag täcktes aflåta nådig proposition om beviljandet på extra stat för år 1912 af ett anslag å 55,000 kr. för antydda ändamål.

Bland de allmänna villkor och bestämmelser, som enligt akademiens tanke böra gälla för beviljande af statsunderstöd, må framhållas några af hufvudpunkterna.

Kommun eller ort, där konserter skola gifvas, böra tillskjuta minst hälften af det bidrag staten lämnar. Verksamheten skall pågå minst 7 månader af året med till en del »folkkonserter» för låg eller ingen afgift. Önskvärdt vore ock att orkestermedlemmarne kunde åläggas att gratis undervisa obemedlade i instrumentalmusik och körsång. Orkestrens stamtrupp skulle utgöras af militärmusiker. Akademien sekreterare har efter insamladt material om musikens popularisering i utlandet, utarbetat en öfversikt, som visar att för sådana mångestades statsunderstöd lämnas.

Ett efterlyst Berwald-partitur. Efter kompositören Franz Berwalds död år 1868 saknades bland hans arbeten partituret till en symfoni benämnd »Symphonie Capricieuse» i handskrift. Partituret var ursprungligen inbundet i ljusblått band med klotrygg och med titeln skrifven utanpå permen samt i liggande format. Den som öfverlämnar nämnda verk till styrelsen för Franz Berwald-stiftelsen under adress öfverdirektör John May, Stockholm, erhåller 400 kronor i belöning.

Personer, som möjligen äro ägare af andra arbeten i handskrift af Franz Berwald, ombedjas att därom under-

rätta Franz Berwald-stiftelsen i och för kännedom om hans efterlämnade verk.

Göteborg. Fru Trobecks turné har i början af november gästade här och uppfört »Carmen» med henne i titelrollen och hr Wahlfordt som Don José. Göteborgs symfoniorkester har i november konserterat i södra Sveriges större städer under hr Aulins ledning med stor framgång.

Helsingborg. Under mnsikdir. Olof Lidners ledning gaf härvarande »folkkonsert-orkester» konsert i Mariakyrkan d. 23 nov. med biträde af sängerskan frök. Emmy Mogensen och violinisten Max Feferblum. Programmet upptog 1) Beethoven: Symfoni D-dur; 2) Haydn: Aria ur »Skapelsen» (frök. Mogensen); 3) Mozart: Violinkonsert nr 6, Ess-dur; 4) Liszt: Angelus (stråkorkester); 5) César Franck: »La procession» och Bach-Gounod: »Ave Maria» (frök. Mogensen; oblig. violin: hr Feferblum); 6) R. Wagner: Förspel till »Lohengrin». Konserthen upprepades d. 24 nov. i Landskrona kyrka med samma program, ledare och medverkande. Pressen i båda städerna berömma mycket utförandet af det hela.

Från våra grannland.

Kristiania. Okt. 1—nov. 5. Nationalteatern. Mäst haft dramatiskt program, har af musikpjäser upptagit »Skravlebolle», operett i 2 akter af Ch. Nutter efter Cervantes, musik af Jacques Offenbach. D. 2 okt. gafs å teatern symfonikonsert med biträde af miss Kathleen Parlow, och till minne af den i somras aflidne norske komponisten Joh. Selmer gafs d. 30 okt. en konsert med endast hans kompositioner: »Scène funèbre», »Karneval i Flandern», »Nordisk Festtog», hvarjämte sånger af honom utfördes af Thorvald Lammers — Centralteatern har af musikpjäser uppfört »Grefven af Luxemburg».

Den 6 okt. gafs en folkkonsert af miss Kathleen Parlow, biträdd af pianisten Cherlton Keith, då hon bl. a. spelade Pagnini-konsert D dur, Tschai-kowskys »Sérénade mélancolique» och Sarasates Carmen-fantasi. Dagen därpå gafs för utsåldt hus visafn af Sven och Lisa Scholander. Musikföreningens 1:a såsongkonsert ägde rum d. 8 okt. i Logens stora sal under direktion af Jean Sibelius och program af hans tonsättningar: 1. Natlig ridt och soluppgång, för stor orkester; 2. Suite ur musiken till »Svanehvit» för liten orkester; 3. »Dryaden», tonstycke för ork.; 4. »In memoriam», sorgmarsch för stor ork.; 5. Symfoni nr 2. D. 11 okt. gafs folkkonsert af den australiske pianis-

ten Percy Grainger, som bl. a. spelade Bach-Busoni: orgelpreludium och fuga, Schumann: Romans, Fiss-dur, Liszt: Ungersk Rhapsodie nr 12 och och flera Grieg-nummer. Sångerskan Marta Sandal har gifvit 3 konserter med biträde af hr Brandt-Ranzau som ackompanjör. Vid en af dem medverkade komponisten Torbjörn Stökken i en hans komposition. Violinisten Arthur Hartmann gaf d. 27 okt. en afskeds- och folkkonsert, biträdd af pianisten André Dorival, då programmet upptog bl. a. Lalos »Symphonie espagnole, Paganini-Hartmann: Allegro de concert, »Vaggsång» af Tor Aulin samt stycken af Corelli och Sauret. Den 22 och 25 okt. konserterades af Klingerska stråkkvartetten, bestående af hrr Karl Klinger, Joseph Rywkind, Fridolin Klinger och Arthur Williams. D. 28 gafs konsert af Harald Bauer, som då bl. a. spelade Mendelssohns Preludium och fuga, Beethovens 32 Variationer, Schumanns Fiss-moll-sonat och Liszts Mefistovalz-r. Den 1 nov. konserterade här Bronislaw Huberman, hvars program upptog Beethovens »Kreutzer»-sonat, Goetz sonat, Bachs Chaconne och Sarasates »Carmen»-fantasi. Den 5 nov. gaf Musikföreningen sin 2:a konsert under hr Iver Holters ledning och med hr Eyvind Alnæs som pianoackompanjör. Konserten utgjorde en Schumann-afton med följande nummer: 1. Uvertyr till »Manfred»; 2. Sång (fru Kaja Eide); 3. Pianokonsert (hr Frith. Backer-Gröndahl); 4. Sönger; 5. Symfoni nr 3, Ess-dur.

Dödsfall.

Lundvik, *Sven Lars Wilhelm*, opera-sångare, f. d. 11 febr. 1844, afled härstädes d. 21 november.

Efter år 1862 aflagd studentexamen tog Lundvik, som var född i Stockholm, kamalexamen och vistades under flera år vid Uppsala universitet, där han idkade juridiska studier och var en högt uppburen bassångare, medlem af O. D.

Så engagerades han, efter sångstudier i Italien, vid Operan, där han debuterade som Sarastro i »Trollflöjten» (1873) och med framgång utförde åtskilliga baspartier, deribland guvernören i »Don Juan», kungen i »Lohengrin», Lotario i »Miguon» och Sverker i »Blenda» (1876). Efter ett par års anställning vid operan ingick han i järnvägsstyrelsen, där han befordrades till ordinarie vid milkontoret, hvilken befattning han plikttröget skötte, till dess han för ett par år sedan träffades af en svårare sjukdom.

Tonminnen.

Melodiska Pianostycken.

Jubelpolonäs, Canzonetta, Gamla tider, Valse mignonne, God natt! af *Frans J. Huss*. Pris 1 kr.

Säljes och rekvideras hos *Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6*.

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97. Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården. **Frans J. Huss.**

— Svensk Musiktidning. —

Nordiskt Musikblad. — 30:de årg., — för hvarje musikaliskt hem — utgifves 1910 efter samma plan som förut, innehållande **populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier** etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris 5 kronor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å **Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården, i bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor. I landsorten bäst å posten.**

OBS.! Biografier och porträtt i N:o 1: Signe Rappe (som Margareta i Faust) — Carl Aug. Söderman — Harald Torsslow; i N:o 2: Juan Manén — Brüssel-stråkkvartetten; i N:o 3: Wassili Safonoff — Armas Järnefelt; i N:o 4: Lady Wilma Neruda-Hallé — Frédéric Chopin; i N:o 5: Franz Neruda; i N:o 6: Ludvig Norman — Ignaz Friedman; i N:o 7: Franz von Vecsey — Carl Reinecke; i N:o 8: Wilh. Peterson-Berger — Leo Blech; i N:o 9: Giovanni Sgambati; i N:o 10: August Söderman; i N:o 11: Yvonne de Tréville — Pauline Viardot-Garcia. i N:o 12: Robert Schumann — Otto Nicolai; i N:o 13: Hans von Stedingk — Ludwig Hess; i N:o 14: Gottfried Galston — Kathleen Parlow; i N:o 15: Bronislaw Huberman — Harold Bauer; i N:o 16: Eugen d'Albert — Severin Eisenberger; i N:o 17: Ernst Wallmark; i N:o 18: Carl v. Platen — Giuseppe Martucci — Tullio Voghera.

OBS.! Lämplig julklapp: PRESENTKORT

å

Svensk Musiktidning 1911

å 5 kronor.

Svensk Musiktidnings Expedition.

Å Expeditionen och i musikhandeln finnes att tillgå

Schumann-Album

med porträtt af
Robert Schumann.
Pris kr. 1: 25.

Pianostycken: *Intråde i skogen* — *Jägaren på lur* — *Fughetta* — *Småstycke* — *Fantasi-Dans* samt sång *Folkvisa* med svensk och tysk text.

Obs.! Värdefull musik!

För piano, två händer.

SCHERZO

af **Emil Sjögren**

tillagnadt fru *Valfrid Bärson Lind.*
Pris 1 kr.

SVENSK MUSIKTIDNINGSPRESENTATION, Kammakaregatan 6.

På Wilh Hansens Musikforlag —
Nordisk Musikforlag - Köpenhamn:

Carl Cernys Studieværker

udvalgte og bearbejdede af *Heinrich Germer* - Bd. I—IV å 2 kr.
Tryckt i 400,000 explr.

Ludvig Schytte

Melodiske Special-Etuder

op. 75. H. 1—10 å kr. 1:25; 1 Brudte Akkorder; 2 Triller og Tremolo; 3 Oktaver; 4 Med skiftende hænder; 5 Rytmiske og polyrytmiske Etuder; 6 Legato og Staccato; 7 Etudes for venstre Haand; 8 Terzer og Sekster; 9 Akkordgreb; 10 Pedal-Etuder.

Mathilde Marchesi

Sangskole

(dansk og fransk tekst)
3 dele å 2 kr. 50 öre. — Kplt 6 kr.
Tryckt i 4,000 explr.

Ny praktudgave af

Mozarts Sonater

ved dr. *Hans Bischoff*. Pr. 3 kr.

OBS.! Billig och verksam
annonsering om Musiklek-
tioner, Musikalier och Mu-
sikinstrument i Svensk Mu-
siktidning.

Pianomagasin

Största lager af bästa svenska och utländska fabrikat.

OBS.! Hufvuddepot för Kgl. Hofleverantörerna *Malmström o. Billberg, Uebel & Lechleiter, Schiedmayer* samt Orglar från Skandinaviska Orgelfabriken.

Begagnade instrument tagas i utbyte. Bekväma betalningsvillkor.

Stort lager af prima uthyrningsinstrumenter.

Gust. Pettersson & C:os A.-B.
Malmskilnadsg. 13, Stockholm.

Föreståndare

Dir. Albert Lindström.
Etablerad 1870.

R. T. 67 32. A. T. 78 31.

- Innehåll -

Giuseppe Martucci (med porträtt). — Tullio Voghera (med porträtt). — En märklig praktbok: Autographes, af Carl von Platen (med hans porträtt). — Musikpressen. — Litteratur. — Höstsången i Roma 1910, af Anteros. — Musikbref från Edinburgh af E. S. — Från scenen, och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten. — Från våra grannland. — Dödsfall. — Annonser.